

Redacția, Administrația,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Seriozitate în scrisorile nu se
primen. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSCRIȚIILE se primesc la Admi-
nistrația în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukes, Heinrich
Schick, Rudolf Mosse, A. Oppel;
Nachfolger; Anton Oppel; J.
Dumăscu, în Budapesta: A. V.
Schubert, Kékessy Bernai; în
București: Agence Havas, So-
cietatea de Românie; în Ham-
burg: Karoly & Laumann.
Prețul inserțiilor: o serie
completă pe o coloană 6 sr. și
30 sr. timp pentru o publici-
tate. Publicitățile mai dese după
tarif și învoință.
Recipiente pe pagină a 3-a o
costă 10 cr. cea 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la d. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
administrația, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu casa în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Cu ocaziile 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 207.

Brașov, Vineri 20 Septembrie (2 Octombrie)

1896.

Voci asupra visitei împărătesci

Nu numai presa din Austro-Ungaria, ci toate țările europene se pronunță cu privire la visita decanului monarhilor continentali Francisc Iosif I în România.

Nu ne iertă spațiul de a reda astăzi toate vocile mai importante, ce ne sunt cunoscute. Vom începe însă trecând în revistă opiniunile presei din Viena și Budapesta.

„Neue fr. Presse” din Viena, vorbind despre solemnitatea inaugurării canalului dela Porțile de fier, face între altele, cu privire la România, următoarele caracteristice concludențe:

În adevăr, după unele rătăcirii și greșeli, prietenia dintre România și Austria în fine s'a încheiat probabil pentru lung timp. Faptul, că în România mai există un partid, care combate Austria, nutrivând speranțe deșerte, că va rupe din teritoriul coronei sf. Ștefan o bucată pentru viitorul mare Românie — chiar așa de puțin conturbă bunele raporturi, ca și cum irredenta italiană împedea alianța Austriei cu Italia. Majoritatea politicianilor români înțelege, că Austria este singurul prieten adevărat și desinteresat al României. Ei văd în apropierea României de tripla alianță o garanție pentru viitorul patriei lor. Chiar și dacă inima îi mai trage spre Rusia, totuși mintea lor trebuie să aprinde cuvintele regelui Carol, rostite în Mehadia.

Tot „N. Freie Presse” de Duminică vorbind despre visita Impăratului Francisc Iosif la Regele Carol al României scrie:

„Nici un bărbat de stat român, de l'a chemat Brăteanu, Catargiu ori Sturdza, n'a putut să se subtragă pentru durată necesității de a susține raporturi bune cu Austria, până ce între Viena și București s'a încheiat legătura amicitiei cordiale, ce s'a manifestat în August an. trecut în visita dela Ischl a părechei regale române, și care se sigilează acum solemn prin con-

tra-visită Impăratului Francisc Iosif în România.”

După-ce arată apoi, că înțelepciunea de domnitor a Regelui Carol nu s'a putut dovedi mai învederat, decât prin sincera alăturare la Austro-Ungaria, pentru care contele Goluchowski a lucrat înainte pe când încă era ambasador în București: și după-ce spune cât de amenințată se simte România izolată între vecinii slavii, și că numai la Apus ea se mai poate rezima pe un „puternic” și „desinteresat” amic, care este Austro-Ungaria, continuă așa:

„Sunt, ce-i drept, încă elemente în România, cari încă nu înțeleg și nu văd necesitatea imperativă politică. Aceste elemente trag cu ochii peste munții transilvăneni și duc între poporațiunea transilvăneană română spiritul de seducție irredentistă. Și dacă acest spirit irredentist se suprimă cu mână riguroasă, atunci un nor ușor trece peste raportul amical al celor două state vecine. Refusatu-s'a din partea română chiar cu provocare la irredenta română în Ungaria invitarea la conferința de pace interparlamentară, fiind-că conferința s'a întrunit în anul acesta în Budapesta. Dér Regele Carol și guvernele sale au considerat această agitație irredentistă în tot-deuna ca neadmisibilă și periculoasă; atât ministerul Catargiu prin gura membrului său Lahovari, cât și ministerul actual Sturdza prin gura președintelui său au condamnat repede uneltirile irredentiste, și au protestat în modul cel mai leal contra insinuării, că ar fi aplecați a lăsa ca prin aceste uneltiri să fiă cum-va turburat raportul de vecinătate al României cu Austro-Ungaria.

Cum ar fi și putut să fiă altfel? În asemănare cu marea importanță, ce o are amicitia Austro-Ungariei în privința politică și economică, nisce curenturi și dispozițiuni vremelnice devin lucruri neînsemnate, de cari nu este iertat să fiă alterată grijea pentru condițiunile de existență economică și de stat. România, grație înțelepciunii Regelui său, a înaintat necurmat pe căreia dezvoltării progresive în mâna tuturor

guvernelor schimbătoare ale bărbaților de stat conservatori, junimiști, naționali liberali, și trebuie ca continuitatea acestei dezvoltări să se asigure în contra eventualităților, ce vor avea urmări și mai grave și vor fi mai periculoase decât paroxismele fanaticele naționalități....

„Pester Lloyd” scrie, tot din incidentul călătoriei Monarhului nostru în România, între altele:

„Călătoria Monarhului nostru în România este înainte de toate o întorcere a deselor visite, ce le-a făcut regele Carol Curtii noastre. De aici urmăz, că întrevăderea în Bucuresci este lipsită de-un privilegiu nemijlocit politic, ce rezultă și de-acolo, că în momentul acesta nici o afacere nu influențează raporturile Austro-Ungariei cu România, prin ceea ce s'ar face să fiă în deosebi dorită, sau chiar necesară întâlnirea celor doi Monarhi. Totuși această întrevădere are o însemnătate mijlocită politică, care-și primește expresiunea și prin prezența ministrului de externe conte Goluchowski. Această însemnătate nu consistă numai în afirmarea vechii amicitii între cei doi domnitori, ci și în aceea, că cu acest privilegiu vor fi manifestate și raporturile amicale ale celor două state oătră olaltă și încă într'un mod neîndoios și pentru totă lumea învederat... O astfel de ocaziune, de-a manifesta aceste, a trebuit să apară atât cercurilor politice din România, cât și la noi forțe bine venite...”

După-ce dăce apoi, că raporturile amicale ale României cu Austro-Ungaria s'au început încă de pe timpul, când era Ion Brătianu ministru-president; că la 1883 o apropiere a României de Austro-Ungaria a devenit tot mai clară; că în cele din urmă necesitatea ei a fost în general simțită în Bucuresci de toate partidele, scrie:

„S'au schimbat în cursul anilor guverne național-liberale și conservative, ba opozițiunea a dat câte-odată binisor pe corda unei dușmănoase concepțiuni a raportului cu Ungaria, dér de ori-ce partidă ar fi fost ministerul, tot-deuna în fruntea programului politice esteriore sta cultivarea raporturilor amicale cu monarchia noastră. De sigur, că în prima linie este u merit al regelui Carol, că în cele din urmă toate partidele politice ale României au stărut în această direcție și că în mânia tuturor turburărilor și ambițiunilor agitatorice ale unor persoane isolate, raporturile intime oătră monarchia noastră au trecut formal în carnea și sângele opiniunii publice...”

„Egyetértés” din Budapesta publică la loc de frunte un articol intitulat „Călătoria la Bucuresci”, în care se dă următoarele:

Ce a fost România înainte cu 25 ani? Nu se poate dăce că a fost măcar și numai concept geografic, deore-ce dă de dă cutrierau hotarele ei Turcii, Tătarii și Rușii, de câte-ori aveau poftă.

Astăzi România e putere. Pe toate terenele vieții politice și economice e un factor valoros; și la acel popor mic, asupra sorții cărui înainte cu două decenii Europa porunceă cu un singur cuvânt, astăzi s'a dus în vizită un gigant, pentru-ca să-l câștige ca aliat în contra unui alt gigant. Cu întregul său stat major, cu crema armatei sale, cu tot ce are mai bun, cu mândria sa a mers monarchul nostru în România, ca să câștige pentru tripla alianță grămăgiora aceea de popor, a cărui întregă armată abia face cât un corp de armată de al nostru.

Dela resbelul din Crimeea încoace, România represintă călcăiul achilian al păcei. Nu există diplomat, care să aibă probleme atât de grele, ca ambasadorii din Bucuresci, deore-ce arterele istoriei întregi Europe, se concentrează în Bucuresci.

Fericită țără e România, și dacă există vr'un popor, care să privească cu invidie la ea, atunci noi, Maghiarii, suntem acela. Trei sute de ani viforoși, săngeroși și triști ne lăgă de casa noastră domnitoare, și încă nici astăzi n'am ajuns acolo, unde România a ajuns în timp de 25 de ani. Maghiarul nici astăzi nu este altceva, decât o parte complementară a întregi monarchii, un dinte în acea mașinărie mare, care în continuu zurăie și se învărte, dér nu e în stare să producă nimic.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Porțile de fier.

Când se vorbește de deschiderea Porților de fier, lumea își face o idee greșită, închipuindu-și, că e vorba de o singură strâmtoare. În realitate piedecile ce se opuneau navigațiunei se înșirau din distanță în distanță pe o întindere de 80 kilometri, dela punctul Stînca și până la Porța de fier propriu zisă; e cu alte cuvinte vorba de un sistem de cataracte, pe care l vom descrie aci în scurt.

Cataractele.

În comuna Coronini se ridică din mijlocul apelor o stâncă frumôsă numită Baba Caia, o adevărată strajă a cataractelor, o prevestitoare a greutăților ce urmăz. Imediat Dunărea se strîmtează dela mai bine de un kilometru, la abia 300 de metri lărgime, și începe defileul de stânci calcare.

Sub defileu, între Liborajdea și Gornia-Liubcova, sunt erupțiuni de granituri, cari formăză primul cataract: Stînca.

De aci până de vale de Drencova sunt în genere schisturi cristaline și erupțiuni vulcanice de trachyt verde și rhyolit, cari formăză al doilea defileu de cataracte, Cozla mică și Cozla mare, și apoi se opun curentului apei straturile de gresie și calcăruri juratice dela Siringa, Doiche, Brancu, și cele dela Bosman sau Gospodinvir de partea Serbiei.

Mai devale dăm peste o erupțiune de porphire, care a ridicat straturile sedimentale formând stînca Zlebură. De aci se întinde porphirul până în apropiere de gura văii Bolietinului, formând două stânci vizibile în mijlocul Dunării numite Bivoli, din cauza asemnării lor cu aceste animale. Acest porphir alcătuesce defileul cataractului Izlaz.

Din vale de erupțiunea porphiroică sunt straturii de o gresie foarte dură de formațiune diasică, cari formăză defileul cataractului Tahtalia. Imediat după acesta urmăz periculosul cataract Greben, format din calcare dure jurasice (tihtonice) și de gresie. În vale de Svinița și Milanovăț, în apropiere de vinele Trei Cule, este cataractul numit Iuți, Iuta sau Iuțele, format

de stânci negre nespuse de dure, de galbro (un soi de piatră veche vulcanică ce ține de grupa serpentinelor).

Mai departe, nu mai avem decât la intrarea în Cazane, o stâncă numită Cilnic sau Calinich. De aci trece Dunărea prin pasul numit la Cazane, și iese din ele la comuna Ogradina, unde dispar calcarele caprotine, cari formăză Cazanele, și încep formațiunile cristaline și erupțiunile de granite pe malul stâng și cele de serpentine pe malul drept.

Sfârșitul formațiunilor cristaline și a erupțiunilor de granite este la Geordab sau Porțile de fier, între Virciorova și Gura-Băii, ultimul și cel mai periculos cataract al fluviului.

Formarea cataractelor.

Etă în ce chip se esplică formațiunea acestor cataracte:

Pe când pusturiile Saharei din Africa erau sub apă, Europa avea o climă mult mai rece decât astăzi. Ghetarii Alpilor se întindeau până jos, în câmpie, unde înfloresc astăzi orașele și cultura omenescă.

Câmpia panonică se afla sub o apă, care se întindea până peste Viena și forma așa numită Marea dulce, al căreia nivel era mult mai ridicat decât acela al Mării-Negre. Carpații și Balcanii erau în legătură directă unul cu altul și despărțeau Marea dulce de Marea-negă, care ocupa întreg basiniul dacic, dela Turnu-Severin și până la Constantinopol.

Primele eroziuni în lanțul Carpat-Balcanic, la Porțile de fier, le-a făcut apa Cernei; Cerna e deci mai veche mult decât Dunărea.

Apa superfluă din Marea dulce și-a făcut loc, despărțind prin eroziune Carpații de Balcani.

O mulțime de cataracte nalte de sute de metri au eșit din lupta uriașă a apelor cu stâncile pe partea acosta a Dunării în formațiune, cataracte, ale căror rămășiți sunt cataractele de astăzi, pe cari Dunărea n'a avut destulă putere să le mătore și a trebuit să intervie mâna omului.

(Va urma.)

Pentru politicoianii maghiari, decât nu li s'a stins din inimă cea din urmă schinteă de mândrie națională maghiară, călătoria la București înseamnă o mare dejosire și umilire. Acum, după-oc faptul vizitei e neîndoelnic, după-oc ministrul-președinte român Sturdza știe că se va întîlni pe pământ român cu conducătorii vieții politice maghiare, — chiar și acum subvenționează în Ardeal pe politicoianii români separatiști, și numai înainte cu câte-va săptămâni a ținut o vorbire plină de injurii la adresa Ungariei.

Călătoria va avea însemnătatea sa politică, România va fi întrebuițată din partea triplei alianțe ca un ic între Slavii de Sud și Nord, poziția monarhiei noastre în Balcan va fi întărită; dăr interesele vitale ale Ungariei nici nu vin în vorbă, și după ce în anumite cercuri numai interesele Austriei sunt privite ca interese ale monarhiei — și cu această ocaziune numai noi suntem cei ce pierdem.

Diarul „Magyarország” scrie următoarele:

Vizita domnitorului austro-ungar înseamnă recunoșterea, că România e un factor în Europa, și manifestarea, că România se alătură la acele puteri europene, cari au încheiat alianță contra Rusiei.

E-te îmbucurător, că România s'a alipit de acea parte, unde ne aflăm și noi. Ungaria are multe interese comune cu România, mulți dușmani comuni. Ungaria o simte această, România însă nu. Pe teritoriul nostru agită contra noastră, și dă nutremânt convingerei, că împăratul austriac e dușman Ungariei. Cătră acesta s'și îndrepte plângerile și gravaminele României din Ungaria.

În București a fost așteptat împăratul austriac, fără de regele ungar. Dela Orșova nu regele maghiar a plecat în România, ci împăratul austriac.

Să sperăm, că vizita Majestații Sale nu va fi fără influență asupra irredentei din România, asupra atitudinii Românilor ardeleni.

* *

Diarele române bucureștine continuă a accentua însemnătatea vizitei împărațului și unanimitatea, cu care toate partidele politice ale țării s'au unit într'o comună manifestațiune.

„Vointa Națională”, organul oficial al guvernului, scrie sub titlul „Primirea Împăratului Francisc Iosif I” următoarele:

„Regele nostru părea mândru de a vedea cum Capitala, reprezentând țara întregă, a scuit să răspundă la datorința Suveranului, făcând Ōspelui și Amicului Său o primire demnă și călduroasă. Dreptate a avut M. S. Regele când, acum câte-va zile, răspundând primarului care îl întreba decât este mulțumit cu pregătirile ce se fac pentru primirea Împăratului, i-a răspuns: „Förte frumos, d-le primar, dăr ornamentarea cea mai frumoasă este poporul!”

Ei bine, poporul Bucureștilor a ținut să dovedească Suveranilor că pöte conta pe densus în asemenea ocaziuni în care totă pompă oficială nu pöte înlocui spontaneitatea unei primiri populare.

Împăratul Francisc-Iosif a putut să se convingă de simțămintele țării noastre față cu Monarhul blând și înțelept, care într'o domnie lungă și plină de vicisitudini de tot felul a scuit, prin virtuțile sale, să impue respect și iubire atât popörelor cari trăsesc sub sceptrul său, cât și străinătății.

Majestatea Sa se va convinge că suntem o țără ce are conoșință de sine, care într'o jumătate de secol a făcut aceea ce alte națiuni n'au putut face în secole întregi, care a dat dovezi strălucite de vitalitate și de stăruintă pe calea progresului; care și-a cucerit neatârnată cu sângele, și de aceea o prețuesce mai pre sus de cât toate bunurile, care știe să aprecieze amonile desinteresate și cordiale, care, în fine, este un element însemnat de ordine și de progres în această parte a Europei.

Ochiul său ager în ale războiului va vedea armata noastră și mijlocele noastre

de apărare și va ști să le aprecieze. El va vedea că, fără a avea pretențiunea de a juca un rol disproportionat cu mijlocele noastre, totuși nu mai suntem un factor negligeabil în cumpăna europeană.

Acastă constatare era dealtmintrelea deja făcută; dăr vizita imperială îi dă o sancțiune încă mai formală.

Strângând mâna Regelui Carol pe teritoriul nostru și în Capitala țării, Majestatea Sa Împăratul Francisc-Iosif a îndeplinit un act de curtenie și tot-odată ne-a dat o dovadă prețioasă de prietenie.

Vizita această ne bucură mai ales din cauza scopului ei pacinic și lipsit de ori-ce spirit de ostilitate față cu nimenea; această a și făcut ca partidele noastre politice de guvernământ să fiă unanime pentru a saluta cu dragoste sinceră și cu respect pe Augustul Ōspe al Majestații Sale Regelui și al Țării.

„Timpul”, organ al partidului conservator, scrie în numărul său de ieri:

Nimic n'a lipsit strălucirii, cu care Țăra și Capitala au primit pe Augustul lor Ōspe. Și nu atât mândrețea podöbelor și bogăția stögurilor, nici sunetul musicelor și lucirea feerică a luminilor, în cari Capitala era scaldată aseră, cât participarea unanimă și însuflețită a cetățenilor Capitalei, cum și a mi și mi de cetățeni veniți de prin toate unghiurile țării, a fost aceea, care a ridicat strălucirea acestei serbători până la înălțimea cu adevărat vrednică de densus.

Majestatea Sa Împăratul-Rege Francisc Iosif I a putut vedea astfel cum acest popor a scuit și știe să înțelegă și să prețuescă vizita Sa, și prietenia puternică, a cărei consolidare s'a proclamat și consfințit prin împărațesca vizită.

Astăzi a fost rëndul armatei de a-și face onorurile sale înaltului Ōspe; pe plătoul dela Cotroceni, Majestatea Sa Împăratul-Rege a putut vedea, că această țără este tare nu numai prin maturitatea politică și prin destoinicia culturală a filor săi, ci și prin forța sa armată, prin brațul și de apărare, — intruind astfel toate elementele ce dau adevărată însemnătate unui stat și i asigură viitorul și pacinica propășire.

Ieri în mijlocul cetățenilor, astăzi în mijlocul armatei, Majestatea Sa Împăratul și Rege Francisc Iosif s'a putut întări în convingerea, că, decât o mare cinste a fost pentru poporul românesc vizita ce l'a făcut, la rëndul său și acest popor a fost și este pe deplin vrednic de încrederea ce se pune într'ensul.

Er mâne, când țără'și va relua, după hainele de serbător, hainele de muncă, ea va pași și mai întarită pe calea frumoasă și dreaptă, care a condus-o până aci.

Podöbele esteriore vor trece, dăr ea va rămănea de acum și mai înălțată, în ochii lunei întregi ca și în ochii ei proprii.

Distincțiuni din partea împărațesca. Din București se telegrafază lui „Neue Freie Presse” cu data de 29 Septemvre. „Cercuirile oficiale ale României sunt încântate de amabilitatea împăratului, care astăzi a făcut Reginei Elisabeta a României o surprisă, predându-i *marele însemn de onöre pentru știință și artă*. Pantica, care de ordinare de mătase roșă, este dintr'o materie țesută de aur și înungiurată de brilante admirabile. Ea se pörta atârnată de-o agrafă de brilant. Regina, cum spun persoane dela curte, a fost adenc mișcată de această admirătoare recunoștință a împăratului pentru activitatea ei literară și a mulțumit împăratului cu cuvinte cordiale. Principelui de corönă împăratul i-a conferit comanda de onöre a unui regiment austriac. Împăratul după revista trupelor române, a lăudat *ținuta escelentă și exemplara înfățișare, precum și ajustarea trupelor*, ceea ce li-se va face cunoscut Din toate acestea se vede, că împăratul e förte mulțumit de primirea în România și doresce, ca această să se știe în general”.

Majestatea Sa monarhul a mai conferit la Orșova ministrului-președinte român Sturdza stöua în briliante la ordinul le-

poldin, și ministrului lucrărilor publice Stoicescu marea cruce a ordinului Francisc Iosif, er în București. M. Sa Împăratul conferi ministrului de finance român Cantacuzino marea cruce a ordinului Francisc Iosif; ministrului de justiție Statescu, și ministrului de interne Stoloianu li-a conferit ordinul corönei de fier cl. I.

Din partea Regelui Carol a fost distins contele Goluchowski, primind briliantele la marea cruce a Stelei României, er ambasadorul br. de Aehrenthal primind marea cruce a Stelei României.

Toastul împărațesc. M. Sa Francisc Iosif I. rosti la prânzul de gală dat în palatul din București, precum șcim, un toast ca răspuns la toastul regelui Carol. El este din cuvânt în cuvânt următorul:

„Mulțamesc Majestații Vöstre pentru amabilele cuvinte, ce mi-le-ați adresat. Mă simt fericit de-a putä renoi însu-mi Majestații Vöstre asigurarea sincerei și ne-strămutatei Mele amicitii în mijlocul acestor tei frumoșe și bogate țări, pe care înalta înțelepciune a Majestații Vöstre a condus-o pe calea progresului și a căreia însemnătate între statele Europei ia-ți asigurată-o. Beau în sănătatea Majestații Vöstre, a Reginei și a familiei regale”.

CRONICA POLITICĂ.

— 19 Septemvre.

Alaltăeri se țin în casa sfatului din Praga un congres al deputăților cehi tineri din Boemia și Moravia. Congresul luă o rezoluțiune care pe scurt e următoarea: 1. După-oc guvernul Baden: n'a luat în considerare adresa înaintată de deputății cehi tineri, în care aceștia pretind lărgirea autonomiei țării, și ia poziția contrară drepturilor poporului boem, deputății cehi tineri vor observa și față de actualul guvern *oposiția hotărîtă*. 2. Alegerile nouă au să se facă pe baza *reformei electorale*. Deputății cehi se vor opune finalisării *pahtului austro-ungar* până atunci, până când nu se va satisface postulatelor poporului boem. 3. Deputății cehi pretind ca guvernul să se declare asupra atitudinii ce el va lua în viitörea sesiune față cu *postulatele publice, naționale, culturale și economice* ale țărilor de sub coröna Boemiei și ale poporului boem. 4. E de dorit, ca la viitörele alegeri să se unescă pentru o acțiune comună toate elementele stătötore pe basă de drept public și curat națională.

O depeșă din Petersburg anunță, că privitor la *cestiunea orientală* Rusia e pregătită hotărît de a-și apăra interesele în Orient. În caz decât se va ataca cât de puțin integritatea Turciei, stătötore sub scut comun, atunci *flota rusescă, împreună cu cea francesă, va ocupa Bosforul*. La țărmuri Mării negre stau gata vapöre de transport, cari au menirea de-a trece repede un corp de armată în Anatolia.

Tot mai triste șciri șosesc din Belgrad privitor la stările din Serbia. Câți-va conducători radicali au fost *deținuți* zilele trecute, între alții și agitatorul radical Sima Gyacovici. Se afirmă că s'au descoperit *noü conjurațiuni*. Din cauza agitării ce domnesce în întregă țără, și din lipsa materială, manevrele plănuite pe tömna viitöre nu se vor ține.

SCIRILE ȚILEI.

— 19 Septemvre.

„La Question des trois nationalität en Hongrie”. Așa se intitulază interesanta broșură ce am primit-o azi și care a fost editată de comitetul celor trei naționalități cu-o dare de sēmă amănunțită asupra meetingului dela Paris, ținut sub președinția d-lui Flourens. Vom reveni.

Monumentul Regelui Matia în Clușiu. La serbarea punerii petrei fundamentale a monumentului, ce se ridică Regelui Matia

Corviu în Clușiu, a fost invitat și episcopul evang. săsesc Fr. Müller. Acesta însă, cum spun foile säsesci, a răspuns, că nu pöte lua parte la serbarea din 30 Septemvre, deörece cu părere de räu, invitarea ia venit la cunoscință numai în 26 Septemvre, când s'a întors din călătoria sa. Abia întors nu pöte să se gändescă ași părăsi reședința, mai ales, că și starea sănătății sale recere multă cruțare. Șorisörea episcopului se termină cu următöarele cuvinte: „Serbării însăși îi doresc înainte de töte binecuvântare, ca în jurul memoriei Regelui pe cât de energetic, pe atât de drept, să se adune în present și în viitor toți aceia, cari doresc, ca în credință cătră Regele să ridice noua clădire a țării pe aceleași baze, ce le-a aședat Regele Matia Corviu: pe dreptate față cu toți, pe înțelepciune și pe acea frică de Dumneđu, care s'a probat în tot-deauna și ca cel mai tare razim a ori-cărei societăți civile.”

La Sinaia s'au mai făcut afară de decorățiuni, arcuri etc. și alte îmbunătățiri cu ocazia vizitei împărațesce. Șosöua, ce duce dela gară în oraș a fost lărgită dela 6 la 8 metri, er la maluri a fost consolidată cu ziduri și înfrumșetată cu plantații. Tot-odată pe acest drum s'au instalat patru lămpi electrice ale Eforiei. În ce priveșce decorările pentru primire, află „Kron. Tgbltt.”, că de aci din Brașov s'au pregătit ghirlande în lungime de 10 chilometri pentru decorarea stradelor în Bușteni și s'au espedat cu vagönele.

† Stefan Biliu. Din Baia-mare ni-se anunță, că în 29 Septemvre n. c. a röpösat acolo canonicul-preposit al bisericii catedrale gr. cat. din Gherla, Stefan Biliu de Iod, în anul al 83-lea al etății și al 59-lea al preöției. — Fia-i țerina ușörä!

O nouă școlă ungurescă de stat s'a înființat, după cum ni-se comunică, în comuna românescă Cuculata din comitatul Făgărașului. Ca învătător la această școlă este numit un tiner roman din Șercaia, cu numele George Ciocan. Acest tiner a absolvat anul acesta preparandia de stat în Deva, de unde s'a întors acasă metamorfoșat în Csokán György. Prelegerile la noua școlă de stat nu s'au început încă, dăr după cum ni-se spune este lucru sigur, că cu României din Cuculata nu va face mare ispravă noua școlă de stat, căci ei își au școlă lor românescă, pe care nu o vor părăsi de dragul nevoiașului Csokán.

Foc. Astăzi pe la örele 12 din Ți, a luat foc materialul și gazul din magazinul de sticlăria a lui Lang et Rosenthal din loc. Focul a putut fi localizat numai cu mare greutate.

Nöue bilete de bancă române. Alaltăeri s'au pus în circulație nouele bilete de 20 Lei a Bancii naționale a României.

Teatru în Brașov. Sămbătă se va da opereta în 3 acte: „Die Fiedermaus”. Musica de Ioset Strauss.

Musica de tambură din Teresapole va da în Țilele de 1—3 c. concerte în otelul „Europa”.

1. Un mijloc de casă ieftin. Pentru regularea și conservarea unei mistuirii bune se recomandă cunoscutele prafuri Seidlitz ale lui Moll. Cutii originale 1 fl. bucata. Se pöte căpăta Ținic prin postă de cătră farmacistul A. Moll, liferantul curții din Viena Tuchlauben 9. În farmaciile din provincia să se cëră preparatul lui Moll provödit cu marca de contravenția.

Episöde și amănunte dela Orșova.

Gara dela Orșova e înțesată de lume aläsă. Miniștri, diplomați, funcționari înalți ascöptă șosirea monarhului. Banffy e în mare agitare, nu-i place, că colegii săi formează un grup deosebit, vorbind între sine.

— „Pentru Dumneđu” le Țice Banffy, „ștați în ordine, faceți ordine, ce va fi decât voi produceți disordine!”

Ministri surid și se împrăstie. Deodată se aude fluieratul locomotivei, toți își răsuflă... Ecă trenul sosese în gară. Majestatea Sa se coborâ din cupeu, pășese mai întâi spre generali și apoi se adresă cu câte-va cuvinte la miniștri.

— „Ați venit un frumos număr“ îi duse monarhul ministrului-președinte austriac Badenii.

— „Toți suntem aici“, răspunde Badenii, afară de Ledebur și Rittner“.

— „Dér păcat, păcat de vremea acesta!“ zise monarhul.

La primirile de după amăzi ar fi trebuit să apară înaintea monarhului mai înaltă reprezentanță parlamentului austriac, însă lipsea vorbitorul lor, br. Chlumetzky. Toți îl așteptau cu nerăbdare. Adjutantul general contele Paar deja a doua oră înnebă deca a sosit Chlumetzky, și în fine silit să raporteze monarhului, că Chlumetzky a dispărut. Astfel apoi după o scurtă consultare se hotărî, ca deputația austriacă să-o conducă înaintea Majestății sale, prințul Camilo Starhemberg. Așa s'a întâmplat. De abia eșiră însă deputația austriacă din sala de primire, când ecă Chlumetzky sosese abia răsuflând. Un minut îi luase birja și el a trebuit să alerge pe o jumătate de oră pănă când și-a luat altă birjă.

Majestatea Sa, încunjurat de suită și de un public distins aștepta pe peronul alături sosirea trenului regal român. Chiar în momentul când se ivi trenul, monarhul făcând observare, că mai mulți dintre cei prezenți fumază. Mănios se adresă către Banffy cu cuvintele:

— „Te rog spune-le domnilor aceluia, să nu se cuvine să fumeze, când așteptă pe un rege!“

Apoi domnitorul duse în ton tare pe nepăsătoare:

— „Încă și acum trebuie să dau creșterea!“

Banffy sare spre fumători, țigările dispărute... reglele Carol sosese.

Don-dec de miniștri, șapte ambasadori, cu totul 2500 oșpeți au fost invitați la serbările inaugurării canalului. Cartire însă nu prea erau. Ministrul Fejervary și secretarul Gromon erau încartirăți într'un vagon. În sera primă ministrul greși vagonul și intră într'un vagon străin, unde se aflau mai mulți domni. Fejervary se uită un moment la ei și apoi cu grăză îi duse secretarului:

— „Vino, să fugim, aceștia toți sunt țigari!“.

Monarhul petrecu noptea pe vaporul „Francisc Iosif I“. Îi steteră la dispoziția două odăi simple mobilate. În odaia de noapte erau așezate: un pat de fier, un scaun, un scaun și o măsă. Patul fusese adus din Viena, și se transportă și la Buzăreș.

Un episod interesant descrie astăzi „Pester Lloyd“, ce s'a petrecut la gara dela Buzăreș. Un public numeros aștepta sosirea trenului imperial, care după o scurtă pauză avea să plece mai departe spre Orșova. Când trenul intră în gară, publicul grupă în strigăte entusiaste. Majestatea Sa surzind saluta neînecat, cu mâna la șipin, prin ferestra oupeului său. Intre puțini adunat monarhul zări și pe un canonic bătrân, care, rădămat în cârjă, își lua mâna la ochi pentru de-a pute vedea Majestatea Sa.

Deodată monarhul se depărtă dela ferestra oupeului, apărî în ușă se coborî din tren, și spre mirarea tuturor, pași pe peron, mergând direct spre bătrânul canonic care nu era altul decăt Nicolae Moldovan, cel mai vechiu canonic din diecesa Lugojului. Înainte de ce s'ar fi putut acesta să vorbească, împăratul îl întrebă în limba germană:

— „Unde este episcopul D-tale?“
— „Majestate“, răspunde avorbital, în limba maghiară „soaunul diecsei noastre

e vacant; vicarul a plecat la Orșova pentru de a-și face reverința.“

— „Așa, așa“ duse monarhul deasemenea ungurese. „Soaunul episcopesc nu va mai rămâne lung timp vacant.“

— „Majestate“, duse apoi canonicul bătrân, mișcat adânc, „n'am vădut pe Majestatea Ta de patru-deci de ani, până astăzi. Acum pot muri în liniște!“

Mănile bătrânului canonic tremurau, și trebuiră să-l sprijinescă. Adânc emoționat, monarhul apucă mâinile moșneagului, le ținu pe un moment înatr'ale sale, și apoi îi duse:

— „Rămâi sănătos!“

Intre strigătele frenetice ale publicului, care era entusiasm de această scenă, Majestatea Sa plecă îndărăpt spre tren, merse până la coiful opus al vagonului, și se urcă cu elasticitate în el, apoi se așeză din nou la ferestra și mulțumi cu salut milităresc pentru entuziasmul mulțimei. În mulți ochi se puteau vedea lacrimi de emoțiune; cel mai ferocit era însă bătrânul canonic Moldovan, care, între nesfârșite manifestări de simpatie, plecă în trăsura îndărăt la reședința episcopescă greco-catolică.

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Octomvre 1896 st. v.

se deschide nou abonament la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:
Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe șese luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	40 franci
pe șese luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

După adunarea dela Făgăraș.

— 18 (30) Septemvre 1896.

După încheierea serbărilor și încheierea adunării, despre al căror decurs am raportat deja, oșpeților brașoveni li-s'au făcut câteva surprinderi plăcute, pe cari nu pot să le las neamintite aici.

Îndată după adunare, o parte însemnată a oșpeților au fost întruniți în ospitala casă a d-lui protopop Iuliu Dan, a căruia stimabilă soție avu amabilitatea de a da un bogat prânz în onorea oșpeților. Abia eșit de aici, primim o nouă invitație din partea stimabilei familii a d-lui proprietar George Vasu din Voila, care avu amabilitatea de-a invita la sine întreaga societate a oșpeților brașoveni. Escursiunea dela Făgăraș până la Voila și îndărăt a fost din cele mai vesele. Se'nțelege, în casa d-lui Vasu am aflat masa încărcată cu mâncări și beuturi. Timpul însă ne era scurt, căci la 8 ore trebuia să fim la „întrunirea de adio“, proiectată în grădina restaurantului „Mexico“ din Făgăraș. Astfel după câteva ore de veselie, petrecute în familia adevărat ospitalieră a acestui brav proprietar român, ne re'ntorserăm érași la Făgăraș, cu cinc' trăsuri, mergând direct la grădina otelului „Mexico“, unde în societatea mai multor familii române din Făgăraș și în sunetul muzicii, petrecurăm încă câteva ore din cele mai aumate.

Eroina serei acesteia a fost gentila d-soră Elena Florea din Făgăraș, o rară și escelentă cântăreță, care cu vocea sa dulce de sopran execută solo câteva cântări, storcând admirațiunea noastră a tuturor și făcându-ne să uităm cu totul de oboselile zilei. Nu înțelegem, cum a fost cu putință, că la concertul din presera zilei nu și-a dat concursul și această valoroasă cântăreță, care ar pute face onore pe scena ori-cărui oraș din provincie.

Abia pe la orele 11 din noptea am putut să ne despărțim dela această plăcută serată, când una dintre amabilele însoțitoare ale petrecerii noastre, d-na Elena Dr. Meșianu și stimabilul său soț, ne făcură propunerea, ca la re'ntorcere să ne abatem pe la Zărnesoș, invitându-ne pe toți să luăm prânzul la masa domniilor.

Așa am și făcut. Marți dimineața la 7 ore plecarăm din Făgăraș, însoțiți încă de-o a șeșea trăsură, a d-lui protopop Dan, care a binevoit a ne petrece până la Zărnesoș, împreună cu tinêrul universitar d-l Octavian Vasu. Dinaintea casei d-nei Zinca Roman ne adunarăm cu toții pentru a lua pe d-l Vulcan, președintele societății, și pentru a dăce un rămas bun acestei venerabile dómne, a căreia ospitalitate, precum am observat, e proverbială în Făgăraș. D-sa a îngrijit, ca să nu ne lipsescă nici pe drum merindea necesară, făcându-ne posibilă o călătorie comodă și fără temerea de-a flămânzi ori înseta pe drum.

Veniam ca dela nuntă. Trecurăm întâi prin Mândra, satul născerei soțului nostru de călătorie Ioan Socaciu, directorul școlii comerciale din Brașov; apoi prin Șeroaia, domiciliul medicului român de cerc Dr. Pompei German; de aci prin Vad, Ohaba și Șinca vechie. Tot atâtea comune românești bine situate, cu școle și biserici frumoase. În marea comună Șinca vechie, locul născerei ferocitului George Șincai, ne-am oprit câteva minute pentru a cerceta imponenta școlă confesională română gr. cat. de aici, — o școlă, care ar face onore și unui oraș. D-l Ios. Vulcan, care încă își trage originea din această puternică și românească comună, a căutat să afle familia Vulcănescilor și a și aflat căți-va membri din ea.

Din Șinca vechie continuarăm drumul spre Șinca nouă. La câmp între aceste două comune curge o frumoasă vale de munte numită „Strimba“, bogată mai ales în păstrăvi. Aci ne oprirăm pentru a gusta din merindea, ce-o aveam cu noi. Am gustat bine, căci din coșul trăsurilor eșiau pachetele cu mâncări și sticlele cu beutură ca dintr'un isvor neseecat. Pe ierba verde, sub umbra copacilor, întinșurăm o masă, dela care nu ne-am îndurat a ne despărți curând. Gentilele domnișore Luluca și Agnița Nastasi avură amabilitatea de-a îngriji de arangiarea mesei și servirea bucatelor, așa că în adevăr „ne sbura porumbul fript în gură“. Unde mai pui apoi, că tocmai la sfârșitul mesei ne pomenirăm cu o coșarcă sdrăvenă de păstrăvi proșpeți, cu cari ne eși spre întimpinare d-nul preot din Șinca nouă, Dumitru Chișdea, și d-nul învățător de acolo. Surprinderea a fost cât se poate de plăcută. Păstrăvii au fost imediat fripti pe cărbuni și astfel ni-s'au servit, — o mâncare delicată este această, care cu greu își află părechia.

Se'nțelege, că în astfel de împrejurări cu greu ne îndurarăm a ne despărți de „Strimba“, dér la urmă totuși ne-am despărțit. Călătoria, ce-o făcurăm de aci înainte, a fost încântătoare. Drumul, ce duce dela Șinca nouă spre Poiana-mărului, pe-o vale romantică și plină de frumuseți naturale, e cât se poate de plăcut. Trecând pe la capătul Tohannului vechiu, am ajuns la Zărnesoș cam pe la orele 6. E de prisos, cred, să mai spun, ce ne-a așteptat aci, că dora eram oșpeții Dómnei și Domnului Dr. Ianou Meșianu, a căror amabilitate și ospitalitate e cunoscută în ținutul acesta. Deși obosiți de drum, abia noptea târziu ne-am putut despărți de aci, continuând calea spre Brașov, unde am ajuns la 12 ore din nopte.

Am indicat numai pe scurt escursiunea noastră, dér și atâtea cred, că va fi de ajuns pentru a fi învidiați din partea multora, pe cari timpul și împrejurările i-au împedecat de-a ne însoți în această excursiune.

Impresiunile, cu cari ne-am re'ntors dela Făgăraș, își au importanța lor, care merită a fi special relevată.

X.

SCRIRI ULTIME.

Budapesta, 30 Septemvre. Astăzi în fine ministrul - președinte Banffy a declarat în camera magnaților, că guvernul află de lipsă disolvarea camerei și că în direcția acesta a și făcut propunere Majestății Sale.

La interpelarea baronului Iosif Vecsey, cu privire la disolvarea camerei br. Banffy răspunde următoarele:

„Privitor la cestiunea acesta pot răspunde, că guvernul e de părere, ca să disolve în timpul proxim camera, respective să cêră în direcția acesta hotărîrea Majestății Sale. De aici urmeză, că e posibil, ca în sesiunea acesta camera magnaților să nu mai țină ședință meritoria“.

Astfel deci disolvarea camerei este a se considera ca fapt implinit, deore-ce ministrul președinte fără de învoiala Monarhului n'a putut face astfel de enunțiațiuni. În principiu Majestatea Sa a aprobat disolvarea și acum rămâne numai să subscrie decretul.

Camera deputaților, se asigură, că de asemenea nu va mai ține ședința memoriă, și după „Magyarország“, se vor ține încă numai două ședință formale și adecă mâne și Lunii său Marți când se va ceti autograful preinalt privitor la disolvare.

DIVERSE.

Victoria, regina Angliei. Dilele trecute regina Angliei și-a serbat jubileul de domnia de 59 ani și 97 zile. Când la 1837 reginei îi adusesse scire unchiul ei că regele Wilhelm III a murit, atunci cu multă pietate se adresă cu următoarele cuvinte către metropolitul de Canterbury: „Escelență, rógă-te pentru mine!“ Dintre antecesorii reginei singur numai George III a domnit 59 ani și 3 luni. Sub domnia reginei Victoria în Canterbury au residat 7 metropoliți, în York 6, în Londra 4 episcopi, ér țera a avut 14 lordi-cancelari, 10 miniștri-președinți și camera Lordilor 6 presidenti. Dintre membri camerei din 1837 astăzi nu mai trăsesc decât numai Gladstone, Villieris și Temple Leader. Din 1837, adecă decând domnesce regina Victoria, Anglia a avut mai în fiă-care an resbele. Resbelele Angliei dela 1837 încóce sunt: Dela 1838 —1840 resbelul în Afganistan; în 1841 primul resbel chinez; 1845 resbelul tichian, 1846 resbelul cu Cafferii; 1849 al doilea resbel chinez și Afganistan; 1848—1849 al doilea resbel tichian; 1850 resbelul din Birma; 1851 — 1852 al doilea resbel cu Cafferii; 1852—1853 al doilea resbel din Birma; 1854 resbelul crimeic; 1856—1858 al treilea resbel chinez; 1857 rescolă din India; 1860—61 resbelul cu Maorii; 1860 —62 al doilea resbel cu Maorii; 1864 resbelul din Bhootar; 1867—68 resbelul abesinian; 1868 resbel din Bozot; 1868—69 al treilea resbel cu Maorii; 1871 resbelul din Lusa; 1873—74 al doilea resbel din Ashant; 1877 al treilea resbel cu Cafferii; 1878—79 resbelul cu Zulu Cafferii, 1878—80 al treilea resbel în Afgan; 1879—81 resbelul Bazuto; 1879—81 resbelul în Transvaal; 1882 resbelul din Egipt; 1884—85 și în 1889 resbelul din Sudan; 1885—92 al treilea resbel din Birma; 1890 resbelul în Zanzibar; 1890 în India; 1894 și 1896 în Matabelé; 1895 Chitral; 1896 Ashant; 1896 Sudan; și în fine expediția din Don-gola.

Asigurare contra secundelor. Fôia săptămânală scolastică „Ifjukor“, ce apare în Budapesta, în numărul său mai recent publică un apel către toți studenții, cari se tem de secundă ca să se asigure contra secundelor la administrația acelei foi. Taxa de asigurare pe an este de 6 fl., pe jumătate de an 3. Profesorii sunt necăjiți, din cauza acestui apel și deja au și luat măsurile necesari contra acestui „gescheft“ curios al foiei.

Proprietar : Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Septembrie 1896.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. cal. fer. ung. in aur 4 1/2%) and Price.

Table with 2 columns: Item (e.g., Paris vista, Rente de corone austr. 4%, Note italiene) and Price.

Table with 2 columns: Item (e.g., Argint roman. Cump., Napoleon-d'ori Cump., Gaibeni) and Price.

Cursul pietei Braşov.

Din 1 Octombrie 1896.

Table with 2 columns: Item (Banca de rom.) and Price.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, dacă fiecare cutie este provădată cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicioși la stomach și pânțec, în contra căreilor și acrelei la stomach, constipațiunii cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemoroidelor și a celor mai diferite bube femeiesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce.

Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, dacă fiecare sticlă este provădată cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alină durerile de șoldină și reumatism și a altor urmări de răcoala. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicilic)

La întrebuințarea dilnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigură cęstă apă de gură conservarea sănătoșă și mai departe a dinților. Prețul sticlei provădate cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provincie se efectuează zilnic prin rambursă postală.

La deposite se se cęră anumit preparatele provădate cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Braşov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

SPIRT contra Reumatismului.

Premiat cu diplome și cu medaliă de aur la espositia din Cairo 1895 și la espositia de medicamente din Londra 1896. — Analizat de medici și aplicat în spitaluri cu mare succes ca medicament exterior.

Vindecă iute ori și ce vătămare a corpului așa ca soldina, reuma, ischia, astma și altele.

Durerea de dinți și cap, o alină în cinci minute.

Prețul unei sticle cu instrucția folosirii 1 coronă, sticla mai mare 2 corone 40 fileri.

Depou principal în BUDAPESTA la farmacia D. Török József Király-utca Nr. 12 și D. Dr. Egger A. Váci körút Nr. 17, se mai află la toate farmaciile din capitală, și la cele mai multe din provincie cum și la Producătorul:

Widder Gyula,

farmacist S.-A.-Ujhely Nr. 71.

Comandele din provincie se efectuează punctual.

Se află în Braşov la farmacia D-lor Kelemen Ferencz, Ales. Jekelius, Schuster K., Roth V.

1080,1-10.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Budapesta — Predeal

Large table showing train schedules between Budapest and Predeal, including stations like Viena, Budapesta, Szolnok, P. Ladány, Oradea-mare, Mezö-Telegd, Rev, Bratoa, Cincia, B.-Huiedin, Ghărbău, Clușiu, Apahida, Ghiriș, Cucerdea, Uinóra, Vințul de sus, Aiud, Teiuș, Crăciunel, Blașiu, Micăsasa, Copșa-mică, Mediaș, Elisabetopol, Sighișora, Hașfalău, Homorod, Agostonfalva, Apăta, Feldrora, Brașov, Timiș, Predeal, București.

Cucerdea — Oșorhei — Regh.-săsesc.

Table showing train schedules between Cucurdea, Oșorhei, and Regh.-săsesc.

Ghiriș — Turda

Table showing train schedules between Ghiriș and Turda.

Copșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș

Table showing train schedules between Copșa-mică, Sibiu, Avrig, and Făgăraș.

Simeria (Piski) — Hunedóra

Table showing train schedules between Simeria (Piski) and Hunedóra.

Braşov — Zărnești

Table showing train schedules between Braşov and Zărnești.

Mureș — Ludoș — Bistrița

Table showing train schedules between Mureș, Ludoș, and Bistrița.

Arad — Timișoara

Table showing train schedules between Arad and Timișoara.

Sibiu — Cisnădie.

Table showing train schedules between Sibiu and Cisnădie.

Sighișora — Odorhei-săcuesc.

Table showing train schedules between Sighișora and Odorhei-săcuesc.

Nota: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numarii încuadrați cu linii mai negre înseamnă orele de noapte.